

După victorii succesive cu Argentina, Brazilia, Polonia și R.F. Germania

ITALIA - MERITUOASĂ CAMPIONĂ MONDIALĂ

În sfârșit, a căzut cortina deasupra marii scene a acestei a XII-a „Copa del Mundo”, pe care a avut loc cel mai fantastic spectacol-fotbalistic, cu 528 de actori și... figuranți, cu nenumărați regizori-antrenori, dirijori-arbitri, cu sute de mii de spectatori plini de pătimașă dragoste pentru fotbal.

Gata!... S-a încheiat ieri cel mai istovitor dintre toate campionatele mondiale de fotbal, competiție întinsă, pentru prima oară, pe durata a 29 de zile și programind 52 de partide. A fost un examen sportiv, ca nici unul altul, dar pe care protagoniștii l-au trecut nu cu un succes oarecare, ci cu brío!

VICTORIA DIN FINALA DE ASEARĂ, CU R. F. GERMANIA (3-1), A ADUS SQUADREI AZZURRA CEL DE-AL TREILEA TITLU SUPREM (1934, 1938, 1982)

În sfârșit, finala; mult așteptată finala a celei de a XII-a ediții a Cupei Mondiale, care a reunit, într-o formulă inedită, Italia și R. F. Germania. Stadionul Santiago Bernabeu din capitala Spaniei a fost duminică neîncăpător, cu toate cele 90.000 de locuri ale sale, pentru a-i primi pe iubitorii fotbalului.

La ora 21, (ora României), după formalitățile de rigoare, arbitru brazilian Arnaldo Coelho a chemat la întrecere următoarele echipe:

ITALIA: Zoff — Gentile, Collovati, Scirea, Cabrini — Orsini, Tardelli, Conti, Bergomi — Rossi, Graziani (min. 7 Allobelli, min. 88 Causio).

R.F. GERMANIA: Schumacher — Kaltz, K.H. Förster, Stielike, B. Förster, — Dremmler (min. 69 Hrubesch), Breitner, Briegel — Littbarski, Fischer, Rummenigge (min. 69 Müller).

Prima surpriză: Rummenigge începe jocul ca titular și cu banderola de căpitan al echipei sale pe mincă. La italiana, Antognoni nu s-a refăcut, așa cum se spera, și antrenorul Enzo Bearzot l-a înlocuit cu tânărul Bergomi, un jucător polyvalent, cu remarcabile calități defensive, dar și bun or-

ganizator la mijlocul terenului.

De cum începe jocul, este clară tactica celor doi antrenori de a anihila pe cei mai periculoși dintre adversari, frații Förster având sarcina să-i marcheze strict pe Rossi și pe Graziani (după accidentarea acestuia, pe Allobelli). De partea cealaltă, întreg sistemul este astfel organizat încât să închidă culoarele spre poarta lui Zoff, pentru Rummenigge, Littbarski și Fischer. Jocul începe în nota de dominare a echipei vest-germane, italienii trăgând primul șut spre poartă abia în min. 10. În min. 17 notăm o fază frumoasă: pe „dreapta” Conti îl „întoarce” de două ori pe Briegel, centrează la Orsini care rela însă cu capul peste bară. În min. 25 se ratează deschiderea scorului: Allobelli centrează înalt în careu, Conti sare la cap, dar este placat ca la rugby de Briegel și arbitru brazilian dictează lovitură de la 11 m. Execută Cabrini care gudează însă pe lângă poartă! Până la sfârșitul reprizei acțiunile de atac se succed, dar scorul rămâne alb.

Repriza secundă începe cu atacuri viguroase ale fotbalistilor italieni. În min. 57 mijlocașul Dremmler îl faultează pe Allobelli; lovitură liberă este

trimisă pe partea dreaptă la Conti, nemarcat, care centrează în careu și PAOLO ROSSI, cu un „cap” magnific, deschide scorul și înscrie cel de al 6-lea gol consecutiv al său! În min. 66, o acțiune fierbinte la poarta lui Zoff: Briegel centrează, portarul italian scapă mingea spre care se îndreaptă Rummenigge și Littbarski, dar Collovati este mai rapid și o împinge în brațele lui Zoff. După trei minute, un contraatac viguros al italienilor prin același inepuizabil Conti care centrează precis la TARDELLI în marginea careului de 16 m: șut cu stîngul, mingea se lovește de bara din dreapta și este 2-0.

În min. 82, faza se repetă: Conti centrează la ALTOBELLI care își potrivește mingea și trage fără replică pentru Schumacher. Deci, 3-0 pentru italieni. Mecul este, desigur, jucat pentru că azzurri știu bine să păstreze un avantaj, mai ales acum cînd sint atît de aproape de cucerirea titlului mondial. Vest-germanii se avîntă, totuși, în atac cu întreaga echipă, inclusiv Stielike și B. Förster și în min. 83 inserîm golul de onoare prin BREITNER în urma unui fault. Rezultat final: 3-1 (0-0) pentru Italia.

Echipa ITALIEI a mai fost campioană mondială în 1934 (2-1 cu Cehoslovacia, la Roma) și în 1938 (4-2 cu Ungaria, la Paris), a fost finalistă în 1970 (1-4 cu Brazilia, la Ciudad de Mexico) și a jucat o dată în finala mică, în 1978 (1-2 cu Brazilia, la Buenos Aires). Campioană a Europei în 1968 (2-0 cu Iugoslavia, la rețuare, în primul meci, după prelungiri, scorul fusese de 1-1, la Roma). Campioană olimpică în 1936 (2-1 cu Austria, la Berlin).

Antrenor Enzo Bearzot, Lotul de 22: Dino Zoff — căpitanul echipei (născut la 28.2.1942, Juventus Torino), Alessandro Altobelli (28.11.1955, Internazionale Milano), Giancarlo Antognoni (14.1954, Fiorentina Florența), Franchino Baresi (8.5.1960, Milan), Giuseppe Bergomi (22.12.1963, Inter), Ivano Bordon (13.4.1951, Inter), Antonio Cabrini (8.10.1957, Juventus), Franco Causio (1.2.1949, Udinese Udine), Fulvio Collovati (9.5.1937, Milan), Bruno Conti (13.3.1955, AS Roma), Giuseppe Dosena (2.5.1958, Torino), Giovanni Galli (29.4.1958, Fiorentina), Claudio Gentile (27.9.1953, Juventus), Francesco Graziani (12.12.1952, Fiorentina), Giampiero Marini (25.2.1951, Inter), Daniele Massaro (23.5.1961, Fiorentina), Gabriele Orsini (25.11.1952, Inter), Paolo Rossi (23.9.1956, Juventus), Gaetano Scirea (25.5.1953, Juventus), Francesco Selvaggi (15.5.1953, Cagliari), Marco Tardelli (24.9.1954, Juventus), Pietro Vierchowod (8.4.1959, Fiorentina).

Cupa Mondială 1982

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

- 6 goluri:
Paolo Rossi (Italia)
- 5 goluri:
Karl-Heinz Rummenigge (R.F.G.)
- 4 goluri:
Zbigniew Boniek (Polonia)
Arthur Antunes Coimbra-Zico (Brazilia)
- 3 goluri:
László Kiss (Ungaria)
Gerry Armstrong (Irlanda de Nord)
Paulo Roberto Falcão (Brazilia)
Alain Giresse (Franța)

CLASAMENTUL FINAL

1. ITALIA
2. R.F. Germania
3. Polonia
4. Franța

Joao Havelange

CONSACRAREA UNEI IDEI

Avocatul brazilian Joao Havelange, care a implinit 66 de ani în luna mai, a fost reales în funcția de președinte al F.I.F.A. (al treilea mandat). Această realizare este, de fapt, consacarea unei activități prolifică, serioasă, competente și pasionată, pe care președintele forului fotbalistic internațional o desfășoară, cu molipsitor entuziasm, din 1974 (de cînd se află în fruntea activiștilor F.I.F.A.) și pînă astăzi. Este, în același timp, recunoașterea politicii pe care Joao Havelange a dus-o pentru popularizarea fotbalului și implantarea lui temeinică în toate colțurile lumii. Formula de desfășurare a Cupei Mondiale '82, cu 24 de echipe, este o idee a sa, pe care a avan-

sat-o de mai mulți ani și pentru care, realmente, s-a bătut — sportiv! Acum, în Spania, desfășurarea multor partide și evoluția unor formații precum Algeria, Camerun, Kuwait, Honduras, Irlanda de Nord și, de ce nu, chiar Noua Zeelandă, i-au dat dreptate. Că au biruit sau nu aceste echipe pe stadioanele spaniole, nu este o chestiune esențială, lucrul cel mai important rămîne marele câștig pe care l-a avut fotbalul lumii!

Și un amănunt din biografia lui Havelange: în tinerețe a jucat, bineînțeles, fotbal, dar sport de mare performanță a făcut la... polo pe apă, fiind portarul echipei Braziliei la J.O. din 1952 de la Helsinki!

HOTĂRÎRI ȘI PROIECTE ALE F.I.F.A.

Al 43-lea Congres al F.I.F.A. a ales noul Comitet executiv al forului internațional: președinte: Joao Havelange (Brazilia), vicepreședinte: Harry H. Cavan (Irlanda de Nord), Abdel Mostafa (Egipt), Guillermo Canedo (Mexic), Artemio Franchi (Italia), Hermann Neuberger (R. F. Germania), Ahmed Alsadoon (Kuwait), Viaceslav Koloskov (U.R.S.S.), Carlos Alberto Lacoste (Argentina); membri: György Szepesi (Ungaria), Rito Alcántara (Senegal), Abilio d'Almeida (Brazilia), Alfonso Senior (Columbia), Hiram Sosa Lopez (Guatemala), Tore Brodd (Suedia), Necdet Cobanlı (Turcia), Pablo Porta (Spania), Hoayad Al-Badry (Irak), Henry Fok (Hong Kong), Oyo Oyo (Nigeria), André Kampervenn (Suriinam); secretar general: Joseph Blatter (Elveția).

Fără să le fi spus pe nume, (dar toată lumea știe că este vorba de echipele R.F. Germania și Austria și de meciul lor din cadrul primului tur) Comitetul executiv F.I.F.A. „a deplins atitudinea tehnică și tactică a unor selecționate, atitudine care a afectat spectacolul Cupei Mondiale”. De asemenea: „se recomandă Comitetului de organizare a C.M. din 1986 să prevadă dispoziții regulamentare pentru a împiedica ca astfel de lucruri (de fapt, aranjamente) să se mai producă”.

Au fost primite la F.I.F.A. 5 noi federații naționale: Guineea Bissau, Guineea Ecuatorială, Comore, Insulele Capului Verde, Sao Tome și Principe. Astfel

că, la această oră, 155 de țări sint reprezentate în forul internațional.

Vest-germanul Hermann Neuberger, vicepreședinte al F.I.F.A., a fost reales în funcția de șef al Comitetului de organizare a viitoarei ediții a Cupei Mondiale, care se va desfășura, după cum am mai anunțat, tot cu 24 de echipe în turneul final. Candidatura Columbiei pentru organizarea ediției a XIII-a a campionatului lumii urmează să fie aprobată (sau nu) de Comitetul executiv F.I.F.A. la 16 decembrie, abia după ce o comisie specială se va deplasa în Columbia și va studia la fața locului posibilitățile de organizare în această țară. Comisia este alcătuită din Neuberger, Alberto Lacoste (Argentina), Joseph Blatter (Elveția) și Horst Schmidt (R.F. Germania).

Indiferent unde va avea loc viitorul campionat mondial, pentru mai buna lui desfășurare, Hermann Neuberger a propus spre studiere o nouă formulă de organizare a turneului final: 4 serii a câte 6 echipe, 2 grupe de câte 6 echipe în turul al doilea, semifinale în crucis între primele două clasate în aceste grupe. Reamintim că acum în primul tur au fost 6 serii a câte 4 echipe, iar în turul al doilea 4 grupe a câte 3 echipe, câștigătoarele calificîndu-se în semifinale. O hotărîre definitivă urmează, desigur, să se ia în viitor: poate tot la reuniunea Comitetului executiv al F.I.F.A., din 16 decembrie.

În finala pentru locul 3: Polonia — Franța 3-2 (2-1) DUPĂ OPT ANI DIN NOU PE PODIUM!

La 48 de ore după înfrîngerea de forțe din cadrul semifinalelor Mondiale, învinsele de joi, Polonia și Franța, s-au întâlnit la Alicante, să-și dispute medaliile de bronz în cadrul finalei pentru locurile 3-4. Evident, problema principală pentru ambele echipe, dar în primul rînd pentru cea franceză, mult mai solicitată în partida cu R.F. Germania, de la Sevilla, era aceea a felului în care jucătorii se pot refăce fizic și psihic pentru a aborda, cu forțe noi, acest al 51-lea meci al Cupei Mondiale '82. Și în timp ce antrenorul polonez Antoni Piechniczek a putut alina formația standard (evident, fără Smolarek suspendat, din oficiu pentru două cartonașe galbene, dar cu Boniek care n-a evoluat în semifinala de la Barcelona), omonimul său francez Michel Hidalgo a avut mari probleme ca să încheie un 11. Batiston, accidentat joi în ciocnirea cu portarul vest-german Schumacher, rămăsese internat în spital la Sevilla, iar numeroși alții erau și ei accidentați și incapabili să joace, printre aceștia fiind Platini, Giresse, Rocheteau, Genghini, Bossis. Într-o astfel de situație, Hidalgo a apelat la toate rezervele, astfel ca întreg lotul de 22 care a venit în Spania să-și simțită fiorul unui joc la un campionat mondial.

Dar să vedem ce echipe s-au aliniat pe stadionul José Rico Perez, din Alicante, la fluierul arbitru portughez Antonio da Silva Garrido: POLONIA: Mlynarczyk — Dziuba, Janas, Zmuda, Matysik (în min. 46 a fost înlocuit cu Wojciech) — Kupcewicz, Majewski, Lato, Buncol — Boniek, Szarmach; FRANȚA: Castaneda — Amoros, Mahut, Trésor, Janvion (din min. 64 a jucat Lopez) — Tigana (min. 83 Six), Girard, Larios — Couriol, Soler, Bellone.

Polonezii încep rapid, cu atacuri directe și chiar în primele minute Kupcewicz are o bună poziție de șut. Mingea trece însă nu departe de bară. Francezii echilibrează jocul și în min. 4 Larios execută bine o lovitură liberă care-l pune în dificultate pe Mlynarczyk, ca și șutul lui Tigana (min. 11) respins în corner. Dar după două minute, în urma unei pase a lui Tigana, GIRARD trage puternic, de la 20 de metri, la firul ierbii. Mingea lovește bara și intră în gol: 1-0 pentru Franța. Polonezii replică prompt, dar Kupcewicz (min. 18) și Boniek (min. 20) ratează, iar în minutul 23 Szarmach îl salvează pe... Castaneda, mingea sutată de Boniek lovindu-se de coechipierul său chiar pe linia porții franceze!

Cu 4 minute înainte de pauză SZARMACH se „reabilitază” și înscrie printr-un șut superb, un demi-vol de la 10 m. În min. 44 Kupcewicz execută un corner, Castaneda nu este prea decis, țese totuși din poartă dar MAJEWSKI înscrie cu o lovitură cu capul. Este rîndul Poloniei să conducă: 2-1.

La reluare, în min. 47 Janvion îl faultează pe Boniek, la 20 de metri de poartă, lateral stînga. Execută KUPCEWICZ, pe jos, foarte tare și portarul francez, care plonjează cu întîrziere, nu mai are altceva de făcut decît să scoată mingea din poartă. La 3-1 meciul e jucat. Fotbalistii francezi se avîntă mai des și mai mult în atac, neglijînd defensiva cu scopul, evident, de a mai încerca să facă ceva. În min. 73 Tigana (aceleși inepuizabil Tigana!) îl deschide pe COURIOL, la limita ofsaidului. Acesta stochează balonul cu stîngul dar trage cu dreptul și înscrie: 3-2. Pînă la sfîrșitul jocului, deși ocazii au mai fost, scorul a rămas neschimbat, consfințind victoria meritată a echipei Poloniei. În acest fel fotbalistii polonezi își reeditează succesul din 1974 de la München cînd au cucerit medaliile de bronz (1-0 cu Brazilia).

După meci, antrenorul polonez Piechniczek a declarat: „Cred că am avut o evoluție bună la El Mundial, fără scăderea din semifinala cu Italia, iar bilanțul este satisfăcător. Această Cupă Mondială a fost foarte grea, dar de un bun nivel, multe partide avînd o factură excelentă”. La rîndul său, Michel Hidalgo a spus: „Părăsim Spania fără tristețe, poate cu regret, dar sigur cu o mare bucurie, aceea de a fi demonstrat adevărata față a fotbalului francez”.

Naranjito transmite

● Echipa boliviană Tahuichi a cîștigat turneul „El mundialito”, rezervat echipelor cu jucători pînă la 12 ani! În finală, la Barcelona, Tahuichi a întrecut reprezentativa Ungariei cu 3-1.

● Comisia de disciplină a F.I.F.A. a sancționat cu suspendarea pe o „etapă” (a se citi... joc internațional oficial) pe toți cei care au fost eliminați de pe teren. Printre aceștia se află și gențianul Armando Diego Maradona!

● După opinia fotbalistului olandez Johann Cruyff, „brazilienii au fost cei mai buni (n.n. deși n-au trecut de faza sferurilor de finală), fiind seamă de stil și de spiritul fotbalului pe care-l practică, realmente cu fremele! Dar în sport, și fotbalul nu este o excepție, ceea ce contează, în primul rînd, este rezultatul...”

● În memoria lui Santiago Bernabeu, în cadrul unei ceremonii care a avut loc simbatic, la Madrid, a fost dezvelit un bust al aceluia care, ani de-a rîndul, a fost președintele activ și înima marelui club spaniol Real Madrid.

● Cel mai mare tenor mondial la această oră, spaniolul Plácido Domingo, a venit special din Statele Unite ca să concerteze în cadrul manifestărilor culturale și artistice organizate cu prilejul Cupei Mondiale. Concertul său a fost audiat de peste 200.000 de madrileni!

● Simbatic, înaintea meciului din „finala mică” de la Alicante, s-au fotografiat împreună polonezul Boniek și francezul Platini care vor fi coechipieri, peste puțină vreme, cu Rossi și ceilalți jucători la Juventus Torino.

● În marele hol al Palatului Congreselor din Madrid a avut loc vineri vernisajul unei foarte interesante expoziții, organizată de Asociația internațională pentru un sport fără violență!

● Ziariștii acreditați la C.M. au alcătuit două echipe, una a Spaniei și alta internațională care au susținut un meci în toată regula. Partida s-a încheiat la egalitate: 1-1.

● Un „bravo” strigat din toată inima: în continuare, controlul antidoping a dat doar rezultate negative!

● Prețul biletelor de intrare la finala de ieri seară a crescut de 4-5 ori față de costul lor inițial. Evident la bursa neagră!

● Încă înaintea finalei, vest-germanul Paul Breitner declarase că anul viitor se va retrage din activitatea competițională, dar că pînă atunci va rămîne sub culorile vechii sale echipe Bayern din München. Acesta a fost al treilea campionat mondial la care a luat parte Breitner.